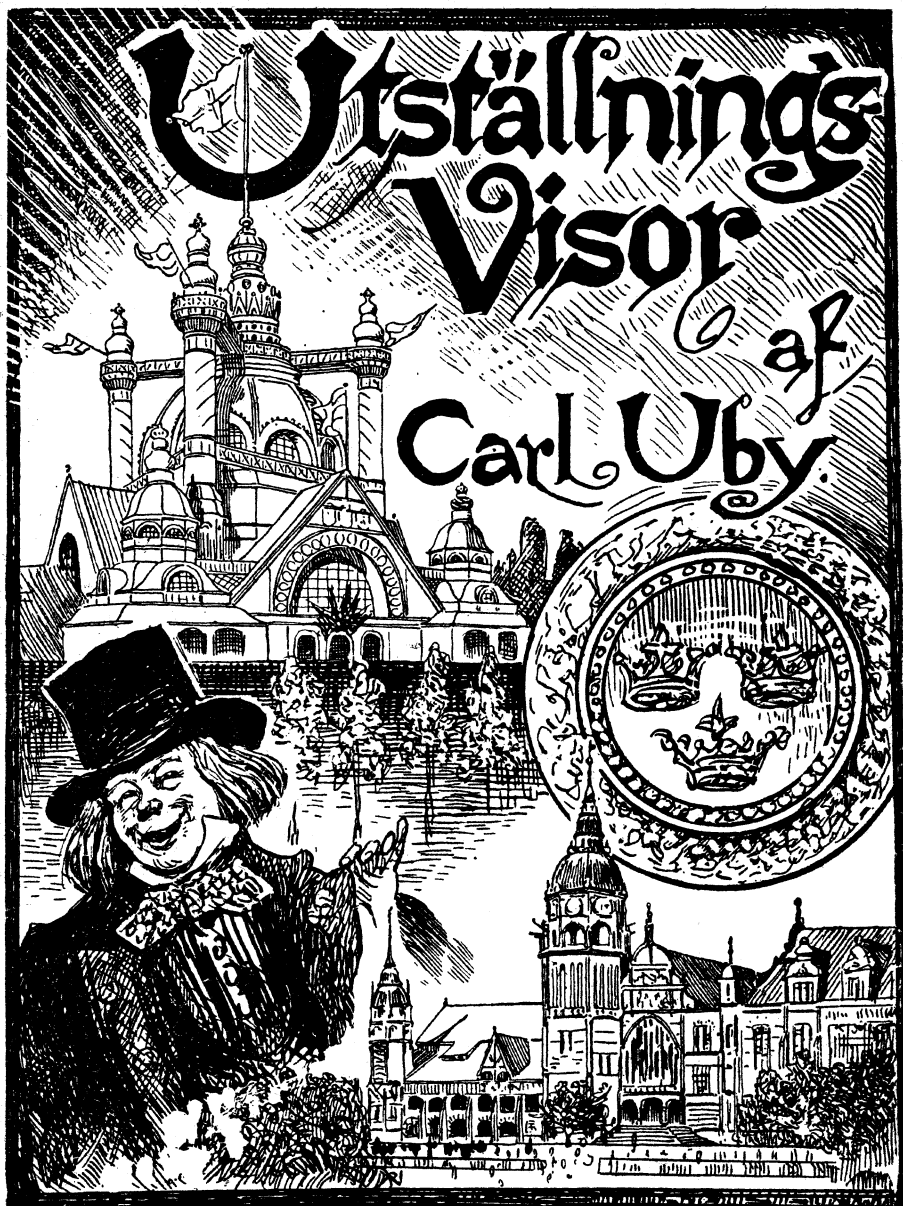

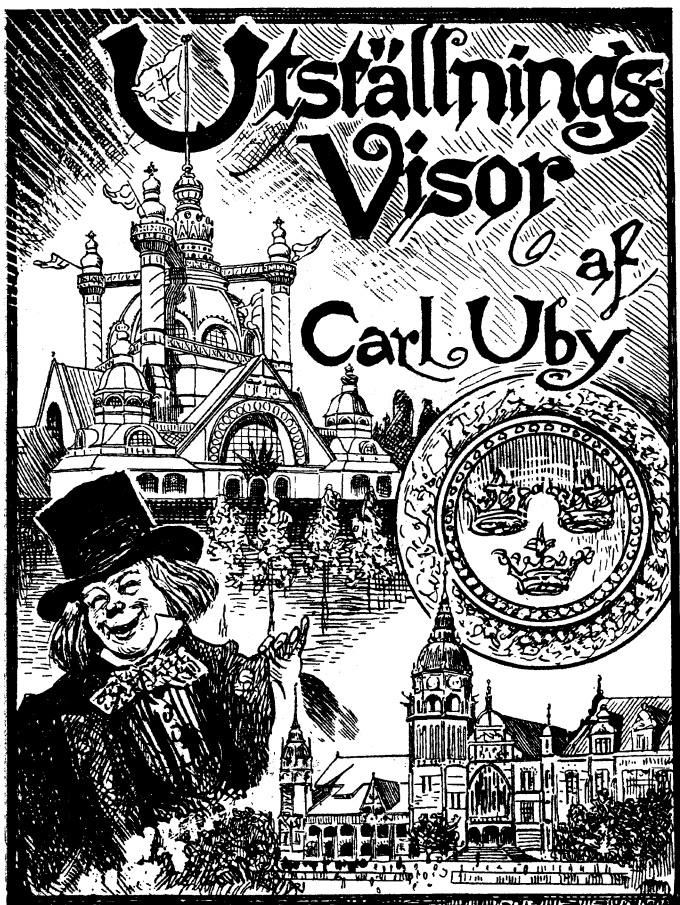

Med illustrationer af P. Hedman.

Stockholm, O. L. HANSENS Förlag.

3.

Pris 50 öre.

Stockholm, OL. HANSENS Bokförlag,
1897.

En ny och behageliger visa

om huruledes Jeppe blef »utställningsföremål»
på Stockholmsutställningen år adertonhundraenittisja.

(Melodi af Lumbye.)

Om det kanhända nöje er bereder
Jag sjunga vill en liten stump för eder
Om Industriutställningen här ute.
(talar:) Och hur jag sjelf fick
(sjunger:) »Utställning» — på »slute». —

Jag var just inte hemmastadd på orten
Men köpte mig en dagbiljett vid porten
Och traska opp i Nordiska museet. —

Men der tyckte jag det var trist och därför
så kila
jag åstad för att dricka kaffe i Moriska kafeet.

Der satt jag nu och drack två hela koppar,
Men utaf sprit jag fick ej »femton droppar»
Fast »tösen» som serveradt, hon var »Pelle»,
Men när jag försökte ta en puss åfna så
gaf hon mig
Servisen uti ställe.

Då gick jag sta' till Slagteribolaget
 Och åt en meter korf af bästa slaget. —
En hektoliter öl jag drack för resten
 (Och se'n kändes det precis som om jag)
 Fått »en knapp i västen.»

Och Liljeholmens ljus, i mina tankar
Är allt den styfvaste bland jordens dankar
Den tanken kan jag rakt omöjligt släppa
Sätt det ljuset, den som kan,
Inunder »ena skäppa.»

Hos »Svanfeldts» hörde jag uppå musiken
 Och drack champagne i »Svenska vinfabriken»
 Jag blef poetisk uti »Sagogrottan»

Och patriotisk det blef jag, men hade bestämt
 blifvit det ännu mer
 om dom inte glömt bort Korpral Blom och
 Gillingeleden i
 utställningen af »Armén och Flottan.

I »Mejeriet» kom jag »opn i smöre» —
 Drack tjärnmjök som ej kosta mig ett öre.
 Men när jag sedan kom till »Skånska grufvan»
 Så blef jag både mörkrädd och törstig och
 kila därför sta'
 till Gamla Stockholm för att läska strupen
 Uppå »Spanska drufvan.»

Här drack jag scherry utaf tusan hakar,
Och kostar det — så må ni tro det smakar.

Men »Tombolan» den tömde mina flickor,

Och det var då inte att undra på — när
rulljangsen sköttes af

En af »Bomans flickor.»

Och jag blef arg på »Administrationen»
Och sa' just det åt närmaste personen
Men han sa' blott »håll mun!» — den ljusblå sprätten
Och så tillade han helt fräckt:
Låt mig få se biljetten?

En kyss.

(Melodi: Jag vet ett land der tysta stjernekvällen.)

»En kyss, en kyss, den skönsta gudanektar,
 Som himlen har oss dödlige beskärtdt,
 Så mild och ljuf som vestanvindens flägtar,
 Hur mången har du icke älska lärt!
 Ack, intet språk dig rätt beskrifva mägtar
 Du ljufvaste af allt vi hålla kärt
 Ack, Mattis! jag i döden gerna ginge
 Om jag en kyss från dina läppar finge.»

»Så sade jag till Mattis häromdagen,
Och suckade och tryckte hennes hand,
Af dig jag blifvit uti bojor slagen,
För dig mitt hjerta råkat uti brand!
Men hon, hon syntes ej en smul betagen
Och rördes ej det allraminsta grand.
Hon sade blott: Det der var ej så illa,
Jag tror du är poetisk, Calle lilla!»

»Ack, Mattis! Du är grym som en tigrinna
Som en barbar, en muselman, en ryss! —
Men goda Carl, det kan jag inte finna,
Jag blott förstår ej hvad du mente nyss. —
Ack Mattis! Allt hvad jag af dig vill vinna,
Det är ju blott en liten, liten kyss! —
Nå, sök då Calle; kanske snart du finner,
En mö af hvilken du en sådan vinner!

Aha, din skälm — hon blir ej svår att finna,
Det är dig sjelf du menar rätt och slätt,
Det är af *dig* som jag skall kyssen vinna,
Men nu ej mer du lurar mig så lätt.
Så sagt — jag sökte hennes läppar finna
Och — fick en kyss — fast på eget sätt
Ty det mitt öra var som kyssen gällde
Och hennes lilla hand det var som smällde.

Nog är det hårdt att om blott kärlek drömma
 Och ej få henne att sitt kval förstå,
 Men att till lön för sina känslor ömma
 En örfil af sitt hjertas älskling få —
 Ack Mattis! Huru skall man det förglömma,
 Det kan ju ingen menniska förmå. —
 Dock, fritt min kind du finge attackera
 Om endast det en enda kyss rendera.

Janne Kask.

Originalkupletter (Mel: af Salingré).

(»Jungfrun» sjunger:

Visst är jag ej förlofvad än
 Och får förlofningsringen bära,
 Men jag har dock en hjertevän
 Hvars namn jag nämna kan med ära.
 Så fin »som i en liten ask»
 Det ä' han — och så bra han har de'
 :||: Ty Janne Kask,
 Min Janne Kask,
 A' distinktionskorpral vid Kungens Göta Ga-arde. :||:

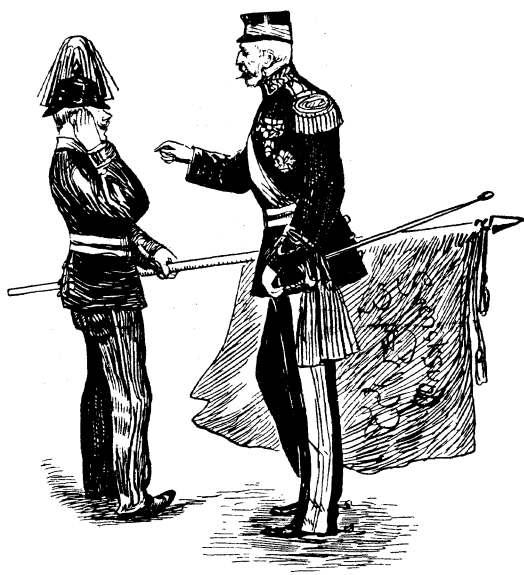

När regementet döptes om
 Jag trodde di skull bli baptister,
 Men när jag frågte svara dom:
 Vi ska' bli »Göta lifgardister»!
 Och de' — dä' inte nå't patrask
 Ty blott på Göta Garde har de'

:||: Min Janne Kask,

Min Janne Kask,

Ty nan ä' just korpral vid Kungens Göta Ga-arde. :||:

Och tänk så stiligt, när till slut
 Att kungen hördes dem förmana
 Och fast dom aldrig iuktat krut
 Di fick »Svensksund» uppå sin fana.
 Sen bjöds dom på en liten gask —
 Då' »tjyfvingen» så bra han har de'

:||: Min Janne Kask!

Min Janne Kask!

Som ä' korpral vid sjelfva Kungens Göta Ga-arde. :||:

Ja flickor! Vill ni ha en »grad»
 (Såvida ej förut ni har de')
 Så ska' ni följa mig åstad
 Till Kungens nya Göta Garde.
 Jag ångrar ej det minsta fnask
 Att händelsen mig sammanparde
 :||: Med Janne Kask,
 Ja, Janne Kask,
 Ty han ä' just korpral vid Kungens Göta Ga-arde :||:

D r ö m m a r.

Originalkupletter. Prisbelönta med det enda utdelade priset vid
Duettisterna Svante Sjö's pristäflan år 1895.)

(Melodi af författaren.)

I drömmens trolska sagoland
Jag vandrar gerna kring ibland
Och drömmer om en vän så kär
Och glömmer att jag bunden är.
I drömmen jag en Rotschild är
Som eger allt hvad han begär.
En påfve eller en sultan
Med sköna kvinnor i »divan»
Så drömma vi
Och glömma vi
Hvar sorg, hvart kval
I drömmars sal.

(Refräng): Af stundens sällhet derfor njut,
Snart är den sköna drömmen slut.
Af stundens sällhet njut,
Ty snart är drömmen slut!

En ungmö — omkring fyrti år,
 Hon drömmer att en man hon får
 En yngling, om en fru — ej sannt?
 Med hundratusen »krisch» kontant.
 En advokat, om vinsten snål,
 Han drömmer om — ett dugtigt mål.
 Och löjtnanten är inte sen
 Att drömma att han är — »kapten»
 Så drömma vi
 Och glömma vi etc.

Kadetten drömmer, det är klart.
 Om att mustaschen skjuter fart.
 Och Janne Grill på varitén
 Han drömmer jemt om — vackra ben.
 En hofman, drömmer med all makt
 Om nådens sol och »stjernors» prakt
 Och vice Pastorn drömmer med
 Om biskopsstolens ljufva fred.
 Så drömma vi
 Och glömma vi etc.

Herr Moses drömmer, det är känt,
 Om minst de firtio procent
 Aktören drömmer om recett,
 Skolflickan om en söt kadett.
 Kvarnegarn drömmer jemt om tull
 Goodtemplaren att han är — — nykter?
 Och jag har drömt i natt minsann
 Att ni min visa dräplig fann.
 Så drömma vi
 Och glömma vi etc.

Dryckessång.

Originalkuplett.

(Tysk Melodi)

Nu skål och botten opp,
För hvarje rosenknopp
Som vill med sång och skämt!
Vårt lif förlojufva jemt!
Och hell hvar glad garçong
Som vet att lefva bon,
Att sorgen glömma
Och glaset tömma
Med munterhet, glädje och sång!

Ja!

Lefve ungdomens vår
Då glädjen går
I våra spår.
Så fort den tiden förgår
Ty ack, långt innan man anar är den slut
Den flyende minut.

Trio (med accompagnement af skedarne i toddyglasen.)

Tralalala!

Nu glädjens rosor kinden målar

Kling klang, gutår!

Hjertat jublar och ögat strålar

Ja, sjung så länge än du får:

Tralalalalala etc.

Fyll i ännu en gång
 Och sjung vår glada sång.
 Så länge än du har
 En smul i glaset kvar.
 Hell Bachus! Blif vår gäst
 Uppå vår glada fest.
 Der korkar knalla
 Och sånger skalla
 Du trifves beständigt dock bäst
 Ja!
 Lefve ungdomens vår etc.

Ä' du me' på den?

Originalkupletter af C. Uby.

(Melodi af författaren.)

Långt ner i rama »Småle'n»

Som riddare af nålen

Jag satt uppå mitt bord och sydde rockar, västar
med all flit

Men skräddarblodet jäste

Och som ett pressjern fräste

När som från sjelfva »Stockholm» en gardistkorpral
kom dit.

Han sa' till mej: »Ä' du me' på den?

Och jag sa': »jojomen!

Ä' du me' på den? — Jojomen!

Visst tusan var jag me' på den.

Så fick jag kronans kläder
 Och så ett blankt »geväder»
 Och nålen byttes ut emot en lång och spetsig »baljonett»
 Och midt framför »kasära»
 Jag »löfva» feck å svära
 Försvara Kongli Majestät och krona på allt sätt.
 Lyktnanten sa': »Ä' du me' på den?»
 Och jag sa': »Jojomen!»
 Ä' du me' på den? »Jojomen!»
 Visst tusan var jag me' på den.

För höga krigsbefäle
 Jag uppå »lagålsgåle»
 Uppvistes och probertes sen som välbestälder
 melangtär

Och hur jag sedan valla
 Så fick jag mig en »skralla»
 Allt uppå »Gröna lund» och det förutan stort besvär
 Jag sa' så här: Ä' du me' på den?
 Och hon sa': jojomen!
 Ä' du me' på den? Jojomen!
 Visst tusan var hon me' på den.